

Konspirációs világműködés út

Ami az összeesküvés-elméleteket illeti, ha visszapillantunk a történelmi múltba, nem találunk semmi különösöt a mi korunkat illetően sem. Nézzünk csak körül a világban és vegyünk sorra néhány esetet. Kezdjük az Egyesült Államok korai történelmével:

- ✔ A szabadkőműves George Washington [az USA első elnökét] idegesítette az illuminátusok (lásd a 11. fejezetet) esetleges beszívargása az elnöksége idején.
- ✔ Sokan szentül hitték, hogy Thomas Jefferson [az USA harmadik elnöke] titokban az illuminátusok tagja.
- ✔ A közgazdászok és a globális méretű pénzügyletek miatt idegeskedők egyre csak ijesztő és profetikus jeremiáákat [siralmakat, panaszokat] hordanak össze arról, hogy [az Egyesült Államok jegybankjának szerepét betöltő] a *Federal Reserve (Fed)* már a létrejötte óta kapitalista titánok ellenőrzése alatt végrehajtott sötét üzelmek melegágya.
- ✔ Abraham Lincoln meggyilkolása (lásd az 5. fejezetet) után országos hajsza indult a (valódi és elképzelt) összeesküvők ellen, akik közül sokan az akasztófán végezték.

De amíg a történelem folyamán mindig is voltak összeesküvések, a 20. század inkubátorában különösen sok született és vált életképesé. A következő bekezdésekben bemutatjuk, milyen intenzív időszak volt ez a század a titkos társaságokat, eltussolásokat és intrikákat illetően.

A 20. századi amerikai konspiracizmus születése

A második világháború alatt az USA kormánya [más kormányokhoz hasonlóan] a háborús erőfeszítés részeként rutinszerűen elhallgatott titkos missziókat és programokat (a katonai kudarcokkal együtt). Létfontosságú volt annak biztosítása, hogy az országban a közhangulat mindvégig a győzelemre összpontosuljon. És az amerikaiak körében általánosan elterjedt hit szerint a kormányzati titoktartás jó dolog: „A feleség hajókat süllyeszt el”. A titkolózás hazafias tettetnek számított, a kormánnyal és a hadsereggel szemben pedig egyenesen *elvárás* volt.

A háború után a nukleáris fegyverkezés terén folytatott versengésben az USA farkasszemet nézett a szovjetekkel, akik bekebelezték a kelet-európai országokat, és világalomra törő doktrínájuk értelmében végső soron az Egyesült Államokat is célba vették. Nagyon nagy volt tehát a tét.

A második legősibb foglalkozás: titkos társaságok az ókorban

A történészek szerint a titkos társaság fogalma egészen a törzs fogalmáig vezethető vissza; ami azt illeti, az egyik a másikból fejlődött ki. A törzsek háborúk vagy természeti katasztrófák által egymástól elszakított tagjainak jelekre volt szükségük, amivel felismerhették egymást. A cseperedő fiúk esetében számos felnőtté válási rítus, mint például a zsidóknál a *bár micvá*, a 13 éves fiúk felnőtté avatási szertartása, ősi törzsi rituálékból alakult ki, amelyek révén az ifjút ünnepélyesen a tagjai közé fogadta a közösség. A „beavatás” fogalma a titkos társaság alapját képezi.

Egyiptom: az első titkos társaság forrása?

Nehéz feladat a maiakhoz hasonló titkos társaságot megnevezni. Az ókori Egyiptomban számtalan titkos testvériség működött, amelyek legtöbbször a bonyolult és rítusokkal átítatott vallásukkal állt kapcsolatban. Létezett azonban egy olyan titkos társaság, amely a többiektől eltérően nem volt annyira papi jellegű, hanem a történelem egyik első olyan személyiségéhez lehetett kötni, aki sem fáraó, sem király nem volt. Az egyiptomi Óbirodalomban uralkodó harmadik dinasztia korában élt Imhotepről van szó, Dzsószer fáraó pecsétőréről, kamarásáról, vagy palota-előljárójáról (mai szóval kancellárjáról).

Amellett, hogy a legrégebbi piramisként azonosítható egyiptomi építmény [Dzsószer lépcsős piramisa] építőmestere volt, Imhotep tekinthető az egyiptomi orvoslás atyjának. És ha ezek a babérok nem lennének elegendők, csillagász is volt és szobrász, költő és filozófus, akinek a mondásait [intelleit] a halála után húsz évszázaddal is nagy becsben tartották. Később már istenként tisztelték; ennek gazdag fantáziáról tanúskodó igazolásaképpen Ptah istennek egy halandó nővel való nászából eredeztették a származását. De a Memphis városában kialakult Imhotep-kultusz hívei nem istent, hanem embert láttak benne, és eképpen tisztelték.

Ennek a kultusznak volt egy titkos belső köre: Imhotep testvérisége, amely építőmesterei képességét tisztelve megalkotta az istent építőmesterként azonosító metaforát. Ezzel megdöbbenő hasonlóság keletkezett a szabadkőművesekkel, akik még legalább további négyezer évig nem léptek a színre.

Ami azt illeti, a *baby-boomerek*, tehát azok számára, akik nagyjából a második világháború vége (1945) és a külvárosok Amerikájának 1950-es évekbeli virágkora között születtek, a Kennedy-gyilkosság sokkal több volt, mint csupán egy újabb történelmi esemény; utópista álmaik végső szertefoszlásának legfőbb szimbólumaként fogták fel, amiért az *Establishment* felelős. Ennek szellemében a *baby-boom* konspiracista írói és filmesei megkérdőjelezhetetlen igazságot kreáltak – miszerint JFK egy olyan súlyos összeesküvés áldozata volt, amely elvette tőlük azt az elnököt, akire a saját generációjuk képviselőjeként tekintettek.

De vajon John Kennedy valóban egy sötét és szövevényes összeesküvés áldozata volt? És egy másik, nem kevésbé fontos kérdés: vajon a többi amerikai elnök, akiket szintén megöltek, valóban csak egy „őrült magányos fegyveresnek” esett áldozatul azon a módon, ahogyan a történelem elmeséli nekünk? Ebben a fejezetben mindkét fenti kérdésnek utánanézzünk: a JFK halálát körülvevő konspirációknak, valamint a többi amerikai elnök meggyilkolása mögötti ugyanilyen gyanús, de kevésbé jól ismert összeesküvéseknek.

JFK: minden jelentős modern összeesküvés-elmélet alapmodellje

John Fitzgerald Kennedy meggyilkolása a klasszikus „esemény-összeesküvések” *non plus ultrája*, amelyhez az idők során annyi növekedési hormont adagoltak, hogy mára sokcsápú tizenkét méteres szörnyeteggé nőtte ki magát. A legtöbben ismerik azokat a pusztá tényeket, amelyek azon a napon történtek; a róluk készült képek mélyen beleszövédték a kultúránk szövetébe. Ha azonban a térdeid még nem rogyyannak recsegve-ropogva és minden fogad megvan, az alábbiakban röviden összefoglaljuk neked az eseményeket. Amennyiben viszont ismered őket, nyugodtan ugord át ezt a fejezetrészt.

Csak a tényeket, kérem szépen!

John F. Kennedy 1963. november 22-én körülbelül délelőtt 11 óra 40 perckor érkezett meg a dallasi Love Field repülőtérre. Jószolgálati úton volt, a következő elnökválasztásra készülve, és megpróbálva támogatást szerezni egyes renegát texasi demokraták között. A tervek szerint beszédet mondott volna a dallasi vásárközpontban. Az elnöki autókaráván útvonalát korábban közzétették a sajtóban.

Körülbelül egy perccel fél egy előtt, amint a nyitott limuzin az Elm Streeten haladt, lövések hangja hallatszott a nyolcemeletes texasi tan-

Közkeletű városi legendák

A városi legendák létezése egy dolog, csak hogy amikor elkezdik befolyásolni az emberek viselkedését, onnantól kezdve kezelhetetlenné válnak. Amikor pedig a valósághoz abszolút semmi közük sincs és arra használják fel őket, hogy pusztán csak az interneten olvasható vádaskodások alapján tönkretegyék valaki személyes vagy üzleti hírnevét, akkor egyenesen rágalmozók és becsületsértők. Az alábbiakban a legelterjedtebbek és legártalmasabbak közül olvashatsz néhányat [az érintett cégnevek, termékek és személyek némelyike a magyar olvasó számára is ismerős lehet]:

- ✓ Az 1980-as években széles körben elterjedt legenda szerint a Church's Fried Chicken nevű gyorsétteremlánc tulajdonosa a Ku-Klux-Klan korábbi Nagy Varázslója. De a legtovább élő mítosz úgy szól, hogy a cég salétromot vagy más kemikáliát kever bele a termékeibe, így akarván sterilizálni a fekete férfiakat, vagy legalábbis impotenssé tenni őket.
- ✓ A sztori más variációi szerint a Kentucky Fried Chicken [KFC], a sörfőzdék, és a Tropical Fantasy márkájú üdítőitalok a potenciától megfosztó gonosz bűnösök. Az 1970-es években természetesen általánosan elterjedt szóbeszéd volt az iskolai étkezdékben is, noha az igazság az, hogy a salétromnak abszolút semmi hatása sincs a férfi libidóra, legyen szó tizenévesekről, afroamerikaiakról, vagy bárki másról.
- ✓ Egyes állítások szerint a különböző ételdobozok címkéin látható „K” betű azt jelzi, hogy a gyártó a Ku-Klux-Klan tulajdonában van. A valóság ezzel szemben az, hogy az étel *kóser* mivoltáról informál, tehát a vallási előírásokat szigorúan betartó zsidók is fogyaszthatják.
- ✓ A Snapple-cég által előállított jeges tea csomagolásán a Bostoni Teadélután [*Boston Tea Party*] ábrázoló régi kép volt látható, az a jelenet, amikor a fellázadt bostoniak egy hajó fedélzetéről teát tartalmazó ládákat dobnak a tengerbe.* A feketék között az a pletyka kezdett terjedni, hogy a képen ábrázolt vízijármű valójában rabszolgaszállító hajó. A teória kóros terjedése miatt a Snapple 1994-ben kénytelen volt újraterveztetni a címkét – hajó nélkül.
- ✓ 1992-ben Spike Lee filmrendező egy interjúból elhangzott állítása szerint a divattervező Liz Claiborne egy talkshow-ban kijelentette: „nem tervez ruhákat feketéknek”. Lee azt javasolta, hogy a feketék

* 1773-ban indiánoknak öltözött bostoni telepesek a brit parlament által hozott, az amerikai kereskedőket a teaimportból kirekesztő „teatörvény” elleni tiltakozásul 342 láda teát a kikötő vizébe dobtak három brit hajóról. Az angolok retorzióképpen bevezetett büntető intézkedései az amerikai függetlenségi háború kirobbanásához vezettek. (A ford.)

Majestic-12

Az 1980-as évek elején egy sor olyan dokumentum jelent meg az ufóközösségekben, ami új életre keltette a hitet a földönkívüli lények látogatásának kormányzati eltussolásáról. Ezek az iratok egy titkos kormánybizottságról szölgtek, amelyet 1947-ben hozott létre Harry Truman amerikai elnök az idegen űrjárművekkel kapcsolatos vizsgálatokra. A *Majestic-12* (MJ-12) elnevezésű bizottság feladata feltételezhetően a Roswellnél talált űrrepülőgép tanulmányozása volt. A Majestic-12 név arra utalt, hogy a tizenkét tag nagyon nagy névnek számított katonai, hírszerzési és tudományos vonalon, elnöke pedig Roscoe Hillenkoetter ellentengernagy, a CIA első igazgatója volt. Állítólag olyan kvalitású emberek csatlakoztak később a csoporthoz, mint Albert Einstein, Werner von Braun rakétatudós, valamint Robert Oppenheimer és Edward Teller [Teller Ede] atomtudós. További dokumentumok állítása szerint Eisenhower elnököt 1952 novemberében az MJ-12 tagjai tájékoztatták Roswellről és egy későbbi (1950-es) ufóbalesetről Új-Mexikóban. Ez ugyanazon a napon történt, amikor az elnök *tényleg* kapott tájékoztatást a Vezérkari Főnökök Egyesített Tanácsától, viszont a tartalmát rögzítő iratok mindmáig titkosak. Ami csak növeli a MJ-12-t körüllegő titokzatosságot.

Az 1980-as években az MJ-12-re vonatkozó dokumentumokat név nélkül és igencsak megkérdőjelezhető körülmények között kiszivárogtatták az ufókutató világ jó néhány tagjának. Az ufológusok megosztottnak tűnnek abban a kérdésben, hogy hitelesnek tekinthetők-e vagy sem. Ha azok, amiknek látszanak, akkor azt rögzítik, hogy a kormányhivatalnokok nyíltan nagyon is valóságként beszéltek az ufókkal kapcsolatos esetekről. Sajnos azonban arra is van bizonyíték, hogy hamisítványok, mégpedig a következő okok miatt: nem ufókról szóló más dokumentumokat újragépeltek és egyes bekezdéseket megváltoztattak bennük, hibákat tartalmaznak a résztvevők katonai rendfokozatai és titulusai tekintetében, amit a kormányzati gyorsírók valószínűleg nem követtek volna el, modern kifejezéseket használnak, amelyek az 1940-es években nem fordultak volna elő és, ami a legfontosabb, a felbukkanásuk szokatlan és gyanús módja. Ugyanis nem képezték az információszabadságról szóló törvényre való hivatkozáson alapuló kérelmek teljesítésekeppen nyilvánosságra került iratok részét. Ha viszont hamisítványok, a szerzők aprólékos pontossággal utánanézhettek az eseményeknek, mert sok ténybeli megállapítást is tartalmaznak. Mint oly sok esetben az ufóuniverzumban, az igazság kiderítése itt is csaknem lehetetlen.

Az 51-es körzet

Még akkor is, ha Roswell nem volt egy idegen űrhajó lezuhanásának és egy katonai felderítő misszióknak a helyszíne, ez nem akadályozta a világ egyik legeslegtitkosabb kormányzati létesítményével kapcsolatos spekulációkat. A kódolt elnevezéssel csak 51-es körzetként ismert objektum szupertitkos katonai támaszpont Las Vegastól északnyugatra a nevadai sivatagban. Valójában a légierő Nellis nevű hatalmas kiterjedésű támaszpontjának területén fekszik a híres-nevezetes Nevadai Gyakorlótér szomszédságában, ahol a hadsereg és az Energiaügyi Minisztérium nukleáris fegyvereket tesztel.

A második világháború alatt az úgynevezett „Las Vegas-i Katonai Repülőtér” volt a hadsereg légihadtestének legfontosabb gyakorló lőtere, ahol 1943 és 1944 között több mint 15 ezren tartózkodtak.

na részvételével. Szeptember 19 és 22 között legalább négy nagyobb ufóészlelést jelentett számos pilóta, valamint a *Franklin D. Roosevelt* repülőgép-anyahajó legénysége. Mindannyian repülő szerkezetekről számoltak be. Szinte úgy nézett ki a dolog, mintha az intergalaktikus csínytevők szándékos akciójáról lenne szó, hogy lelohasszák a Védelmi Minisztérium nagy egóját, amellyel a létezésüket tagadó választ adtak Churchillnek. A zavarba ejtő esetek eredménye az az új brit állásfoglalás lett, miszerint a továbbiakban semmiféle ufókról szóló jelentést vagy hírt nem szabad közzétenni. A hadsereg állományába tartozóknak megtiltották, hogy az effajta észlelésekről szót ejtsenek a sajtónak, a belső vizsgálatokat pedig titkosították.

A Védelmi Minisztérium nyilvánosan cáfolta, hogy valaha is foglalkozott volna az ufókérdéssel csaknem ötven éven át, ami a hadseregük részéről tanúsított érdeklődés bűnös hiányaként minden bizonnyal megdöbbenhette a briteket. A Munkacsoport aktáit a brit kormány az 1990-es évekig „szigorúan titkos”-ként kezelte, de 2001-ben nyilvánosságra hozták őket.

A NASA „hamisított” holdraszállásai

1969. július 20-án az egész világ a televízió képernyőjére szegezve a tekintetét azokat az elmosódott, vibráló, fekete-fehér képeket nézte, amelyek az Apollo-11 *Eagle* [Sas] becenevű holdkompját mutatták, amint a holdkörüli pályán keringő modulról leereszkedve a Nyugalom Tengerén landol. 1960-ban a Szovjetunióval vívott hidegháború kellős közepén John F. Kennedy elnök megemelte a tétet a két szuperhatalom közötti „űrversenyben” és bejelentette, hogy az USA „még az évtized vége előtt” embert juttat el a Holdra. Éppen négy hónappal az elnök által kitűzött időpont lejárta előtt az Apollo-11 sikerrel véghezvitte a küldetést.

A holdraszállás kétségkívül a huszadik század műszaki-tudományos csúcsteljesítménye volt, és talán a legnagyobb mérföldkő az emberiség történetében. És mégis, már annak másnapján, hogy Neil Armstrong és Edwin Aldrin űrhajósok egy másik világon járva hátrahagyták az első emberi lábnyomokat, voltak olyanok, akik nem hitték, hogy mindez lehetséges. A *Newsweek* [magazin] által meginterjúvolt egyik nő kijelentette: azért nem hiszi el, mert szerinte az ő TV-készüléke nem tudja fogni a Holdról érkező jeleket. Széltében-hosszában terjedni kezdett a pletyka: talán az egész holdraszállást csak megrendezték – még hozzá itt a Földön.

Az utóbbi évtizedekben különböző állítások fogalmazódtak meg a színlelt holdraszállások módjairól és miértjeiről. A következőkben az ismertebbeket mutatjuk be:

Gabonakörök

Egy dolgot biztosan megtanultunk az évek során – mégpedig azt, hogy sohasem szabad támadást intézni valakinek a vallása ellen. És bizonyos körökben az ufóhít már csaknem vallásos jelleget öltött. Nem számít, milyen bizonyítékok kerülnek napvilágra, amelyek cáfolják az állításaikat, az igazhitűeket semmi sem rendítheti meg.

A fentieket igazoló esetek a gabonakörökkel kapcsolatosak. A „gabonások” számára ezek a különös matematikai alakzatok, amelyeket vízszintesre taposott gabonaszárak alkotnak egy mező kellős közepén, a földönkívüliek földi látogatásának kétségbevonhatatlan bizonyítékai. Számukra a gabonaköröket vagy az ufók hajtóművei okozzák, amelyek lefektetik a búzát vagy az árpát, vagy pedig olyan üzeneteket hordoznak az idegenektől, amelyeket még nem értünk. Még külön fogalmat is alkottak a gabonakörök tanulmányozásának: a *cereológia* szót. [Ceres a szántás-vetés, a termékenység, a gabonatermés istennője, átvittebb értelemben maga a gabona a római mitológiában.] A jelenség természetesen jó móka forrása egyre több ember számára, akik egy deszkalappal, némi madzaggal és dróttal felfegyverkezve rendszeresen kimennek a földekre tökéletes gabonaköröket rajzolni.*

Az 1970-es évek elején első ízben Angliában megjelenő gabonakörök lenyűgözték a nyilvánosságot és a sajtót, amint egyetlen éjszaka folyamán létrejöttek a Stonehenge körüli síkságon. És ahogyan a közvélemény meg lett győződve arról, hogy földönkívüli eredetűek, a különös formációk elkezdtek világszerte megjelenni.

1991-ben két férfi a nyilvánosság elé állva bevallotta, hogy a nagy felbolydulást ők kezdték húsz évvel azelőtt, miután egy kocsmában eltervezték első gabonakörüket. Kezdetből fogva átverésnek szánták őket, és az ufóeredetről szóló vad mesék további ösztönzést adtak nekik. Azóta gabonakör-művészcsoportok jöttek létre világszerte. A körök sok helyen komoly turista látványosságokká váltak, az utóbbi években hirdetési céllal is felhasználták őket, sőt még hivatásos csoportok is alakultak, mint például Angliában a *Circlemakers* [Körcsinálók].

Az igazhitűek szemében azonban ezek a művészek csak eretnekek és csalók, akik elfedik a különös formációk valódi eredetét. Szerintük a köröket a földönkívüliek repülőgépeiből kibocsátott elektromágneses energia által létrehozott fénygömbök hozzák létre.

- A NASA első emberi személyzettel elvégzett próbarepülése az Apollo-űrkabinnal és Saturn-típusú rakétával tragikus tűzben végződött, amelyben életét vesztette három űrhajós. 1967. január 27-én egy kísérlet során tűz ütött ki az oxigéndús kabinban, és 17 másodperc alatt mindhárman meghaltak. Az állítás szerint a baleset olyan mértékben visszavetette az egész programot, hogy a holdraszállásokat vagy teljesen vagy részben meg kellett hamisítani annak a látszatnak a keltése céljából, miszerint az USA időben teljesítette a célkitűzését.
- Egyes állítások szerint a Földet körülvevő Van Allen-féle sugárzási övezet túlságosan is halálos ahhoz, hogy az Apollo űrhajó át tudjon haladni rajta a benne ülő űrhajósok életének veszélyeztetése nélkül. A legtöbb tudós (köztük a felfedezőjük, Dr. James Van Allen) elveti ezt az állítást, mert a sugárzásból eredő károsodás mértéke

* A Magyarországon elhíresült székesfehérvári esetről lásd az 1. fejezetet. (A ford.)

valószínűnek” tartotta, hogy a kormányhivatalnokok vagy engedélyezték a támadásokat, vagy ők maguk hajtották végre azokat. Ez a fejezet elmagyarázza, hol és hogyan születtek ezek a teóriák, és mennyi a tényyszerűség (már ha van egyáltalán) az ezeket terjesztők állításaiban, amelyeket ők „nem hivatalos” konspirációs elméleteknek neveznek a „hivatalossal” szemben.

2001. szeptember 11.

2001. szeptember 11-e verőfényes, kristálytisztá napra ébredt. Ennek a közkeletű rövidítéssel 9/11-ként ismert napnak a reggelén Amerika sokkoló és szörnyű terrortámadást szenvedett el a saját földjén, a története során első ízben. Tizenkilenc elszánt és alaposan kiképzett iszlám terrorista Mohamed Atta vezetésével simán és hatékonyan négy taktikai egységre oszolva elrabolt négy, a keleti partról nyugati úticéllal, tehát maximális üzemanyag-mennyiséggel felszálló amerikai belföldi utasszállító repülőgépet. Mind a négyet egy órán belül kerítették hatalmukba. Az elsőt, az American Airlines 11-es számú járatát hideg fejjel, szándékosan belevezették az amerikai kapitalizmus ikonikus épületébe, a Világkereskedelmi Központ* északi iker tornyába New Yorkban, a Manhattan-félsziget déli csücskén. A becsapódás reggel 8 óra 46 perckor történt, teljesen átszakítva a 110 emeletes épület 94. és 98. emelet közötti részét.

Mielőtt az ország magához tért volna az első megdöbbenésből, mielőtt rájöhetett volna, hogy nem baleset történt, hanem támadás, a második gép, a United Airlines 175-ös számú járata 9 óra két perckor a 78. és 84. emelet között becsapódott a másik toronyba. Az ország összes tv-állomásának a kamerái ekkor már az égő északi toronyra szegeződtek, így a támadók tervének megfelelően az egész világ élő tévéadásban szemtanúja lehetett a második becsapódás rémes látványának. A tornyok nem sokkal később összeomlottak, gigantikus romhalmazban és három hónapon át forrón izzó hamuban maguk alá temetve 2750 embert.

Hogy nem balesetről volt szó, hanem támadásról, ez egyértelműen akkor vált világossá, amikor 9 óra 37 perckor az American Airlines 77-es járata a Pentagon épületébe csapódott a Virginia állambeli Arlingtonban, amelyet csak a Potomac folyó választ el a fővárostól, Washingtontól. 1948-as megépülte óta a Pentagon az Egyesült Államok katonai erejének a szimbóluma. Mire ez az utolsó csapás bekövetkezett, a negyedik eltérített gép, a United Airlines 93-as járatának utasai a mobilhívásoknak köszönhetően tudomást szereztek arról, hogy nem

* A rövidség kedvéért és olykor stiláris okokból időnként az angol *World Trade Center* elnevezés rövidítését (*WTC*) használom. (*A ford.*)

hanyaglás hozott érdeklődésben és tagságban egyaránt, de úgy látszik, a szabadkőművesség most ismét felszálló ágban van. A mozikban, a televízióban, a könyvekben, sőt még a képregényekben is megjelenő, és ezáltal széles körhöz eljutó információk nagy mozgást generáltak az interneten. Régebben a leendő jelentkezőknek (a „keresőknek”) meg kellett kérniük egy ismert szabadkőművest, hogy a nevükben nyújtson be felvételi kérelmet, vagy a tagokhoz kellett fordulniuk ajánlásért, de ma az új jelentkezők már elektronikusan kopogtatnak a páholyok ajtóin a szabadkőműves weboldalakon.

Még Dan Brown *Da Vinci-kódjának* könyvborítója is úgy utalt a már alig várt folytatásra, hogy a szabadkőművesekről lesz szó benne, a washingtoni szabadkőművesség pedig úgy tűnik, mindenütt jelen van.

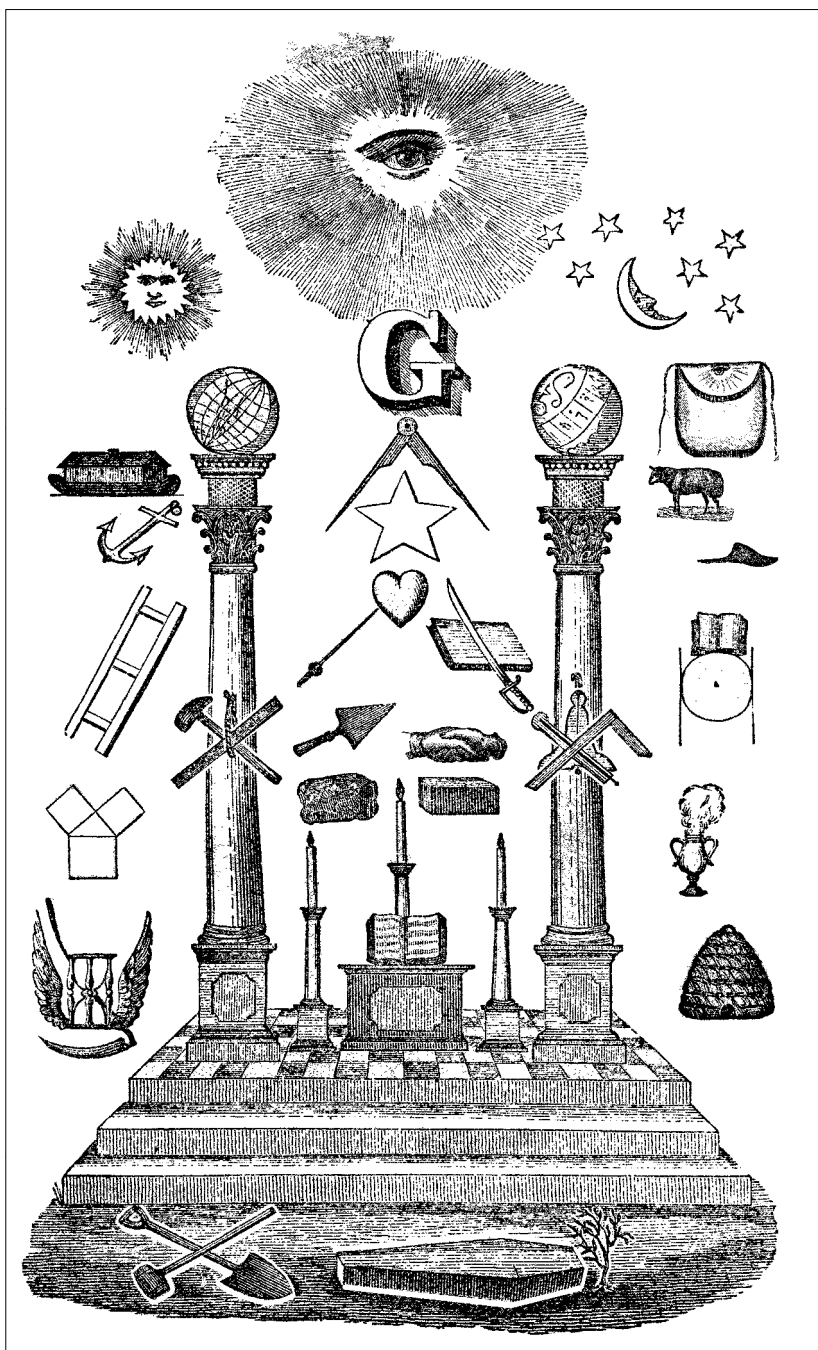
Az újkeletű népszerűséghez új – és sok esetben újjáélesztett – hírhedség és gyanakvás is társul. Az Egyesült Államokban a szabadkőműveseket történelmileg a közösségeik egyenes jellemű, tiszta életű, megbízható és jótékony tartóoszlopának tekintették. Ez viszont nem volt jellemző az Egyesült Államokon kívül, ahol bűncselekmények széles skálájával vádolták őket, a kisstílű csalásoktól kezdve a világalomra való törekvésig – és mindennel, ami a kettő közé esik. Országtól függően a szabadkőműveseket gúnyolták, üldözték, letartóztatták, börtönbe vetették, sőt ki is végezték – még a 21. században is.

Ez a fejezet elmagyarázza, kik a szabadkőművesek, miért vonzzák a konspirációs elméleteket hasonlóan ahhoz, ahogyan a híres színésznők a rajongókat és a bulvárlapok lesifotósait, és miért másolja olyan sok csoport a rituáléikat és a szervezeti felépítésüket.

Vizsgáljuk meg a szabadkőművesség eredetét

A szabadkőművesek vitán felül a világ legismertebb és legkevésbé rejtett titkos társasága, akiket az 1700-as évek eleje óta gúny tárgyaként ábrázolva, valamint sötét és gonosz erőként egyaránt lefestettek. A szabadkőművesség modern fraternális szervezete Skóciában és Angliában született meg az 1600-as évek második felében, legendás eredetük azonban a 10. századi Angliáig, közelebbről York városának kőművescéheig nyúlik vissza, a mitikus múltba vesző kezdetek pedig állítólag i. e. 1000-re, Salamon király jeruzsálemi temploma megépítésének az idejére datálódnak.

Röviden és tömören összefoglalva, a modern kori szabadkőművesség alapjai a középkori katedrálisépítőkön nyugszanak, és a kőművesek

9.1. ábra.
Ez a 18. századi vizuális segédeszköz a szabadkőműves rituálék során használt sok szimbólum közül ábrázol néhányat

Hogyan keveredett bele a Templomos Lovagrend

A szabadkőművesség kialakulásának korai szakaszában komoly rivalizálás folyt abban a kérdésben, ki alakította meg az első szabadkőműves páholyokat, és kinek van joga létrehozni, vagy *engedélyezni* újakat. Az 1717-ben Londonban alakult csoport Nagypáholyként határozta meg magát. A régebbi csoportok azonban úgy érezték, hogy nekik is éppen ugyanilyen – ha nem éppen több – joguk van kormányzó hatalomra igényt tartani a szabadkőművesség felett. Az ellentétek nagy része Skóciára koncentrálódott, ahol már az 1400-as évek óta létezett szabadkőművesség. A régiség egyfajta kérkedő jogalappá vált.

1737-ben Chevalier Ramsay „Szónoklata” (lásd előbb a „Több és ’magasabb’ fokozatra törekvés” című bekezdést) azt állította, hogy a szabadkőművesség által felhalmozott tudás az ókori Egyiptomi Birodalom idején elveszett, de az 1100-as években a keresztes hadjáratokban részt vevő lovagok újra megtalálták a Szentföldön és visszahozták Európába. Neveket ugyan nem említett, de a fellelkesült szabadkőművesek nagy elánnal rákattantak a mesére és szentül hitték, hogy Ramsay a legendás Templomos Lovagokról beszél. Valósággal szerelembe estek a gondolat- tal és a reguláris rendszerektől elkülönülő kiegészítő rítusokat kezdtek létrehozni, amelyek többek között a Templomos Lovagrenden alapultak.

Skóciában megjelent egy legenda, miszerint a középkori templomos lovagok az ország északi részébe menekültek, amikor IV. Fülöp francia király 1307-ben hajtóvadászatot indított ellenük. Mítoszok keltek életre a Fülöp engedelmes bábjaként viselkedő pápa, V. Kelemen által kiközösített lovagokról, akik elrejtőztek Skóciában és kialakították azokat a titkos kézfogásokat, jelszavakat és más egyéb megkülönböztető jeleket, amelyek azután idővel a szabadkőművesség sajátjai lettek.

Az 1700-as évek vége felé hirtelen történetek bukkantak fel a templomosok által Skóciában véghezvitt mindenféle hősi tetről – kezdve azzal, hogy a bannockburni csatában a harctéren váratlanul megjelenve megmentették Robert de Bruce király* irháját és halálra rémítették az angol csapatokat, egészen addig, hogy Edinburgh közelében felépítették a

* I. Róbert néven skót király (1306–1329). Egész életét az angolok elleni harccal töltötte. A bannockburni csatában 1314-ben győzelmet aratott II. Edward angol király túlerőben levő seregei ellen, majd kikényszerítette, hogy az angolok lemondjanak skóciai hűbéri igényeikről. Bannockburn a skót függetlenség jelképe. (A ford.)

legendás Rosslyn-kápolnát* (ami Dan Brown *A Da Vinci-kód* című könyvében és az abból készült filmben is megjelenik).

Bármennyire is hősiések ezek a legendák, és bármennyire gyakran hozakodnak is elő velük mindmáig, valószínűleg skót szabadkőművesek találták ki őket egyszerűen csak azért, hogy régebbi múltra formáljanak jogot, mint a zöldfülű angol testvéreik Londonban, akik képesek maguknak követelni az ő ottani Nagypáholyuk „legelsőségét”, hogy ezzel övék legyen az egész világ „Anyapáholya”.

Hogyan keveredtek bele az illuminátusok?

Az eredeti bajor illuminátusokról sokkal többet olvashatsz a 11. fejezetben. Az itt tárgyalt témánkhoz kapcsolódóan azonban e helyütt is szót kell ejtenünk a második konspirációs átokról, ami akkor fogant meg, amikor Károly Tivadar királyi herceg 1784-ben minden titkos társaságot betiltott Bajorországban, köztük az illuminátusokat és a szabadkőműveseket is. Az illuminátusok megalapítója, Adam Weishaupt kénytelen volt nagy sebbel-lobbal elmenekülni az országból, a herceg katonáival a sarkában. Olyan sietve menekült, hogy még az egyértelmű hazaárlásról tanúskodó féltve őrzött iratait is hátrahagyta. A felfedezésük után nyilvánosságra hozott dokumentumok tönkretették a „titkos” reformációra és az „Új Világrend” létrehozására irányuló terveit. Ez volt az első alkalom, hogy ez a később elhíresült kifejezés megjelent.

Weishaupt a szabadkőműves páholyokba való beférkőzésre használta a szervezetét, annak a tervének első lépéseként, hogy az illuminátus tagokat jól elhelyezett hatalmi pozíciókba juttassa. A következő lépése tényleg ambiciózus volt: megdönteni a királyokat Európában. De ehelyett a bukott és nyilvánosságra került tervei ott virítottak az újságok címlapjain a vezető hírek között.

* A 15. században épült, a világ egyetlen más templomára sem hasonlító kápolna kultikus hely. Gazdag szimbolikájával „kőbe zárt könyvtár”, tele rejtélyekkel, kódokkal, rejtett üzenetekkel és a hozzájuk kapcsolódó történetekkel. A felépítése miatt vannak, akik a bibliai Salamon király templomához hasonlítják; az altemplom (a kripta) és a faragványok a templomosok titkos tudását őrzik, sokan pedig szabadkőműves utalásokat olvasnak ki belőlük. A kápolna az öszeesküvés-elméletek kedvelői számára világméretű titkokat rejt. (*A ford.*)

A rózsakeresztes társaságok születése

A rózsakeresztesek felemelkedését nagy figyelemfelkeltő attrakcióként jellemezték. Andrae írásai az okkult tanok művelőinek világméretű szervezetét körvonalazták, akik feltehetően évszázadokon át rejtőzködve léteztek és fejlődtek. Íme itt volt az első igazán titkos társaság, amely azt állította magáról, hogy a világ megváltoztatásán dolgozik a színpalak mögött. A társaság különös, rejtett, régen elveszettnek hitt, a régi időkből származó tudást birtokolt, az újonnan toborzottakat pedig titokzatos rituálék alkalmazásával avatta be a rendbe. A világ villámgyorsan megosztottá vált azok között, akik teljes mértékben bizalmatlanok voltak a manipulátorok ezen láthatatlan csoportjával szemben és azok között, akik alig várták, hogy beléphessenek.

A probléma az volt, hogy kezdetben nemigen volt hova belépni. A rózsakeresztes történetek Európa-szerte szárnnyra keltek és keringtek, 1620-tól pedig rózsakeresztes társaságok kezdtek felbukkanni mindenfelé, leginkább Németországban és Hollandiában. Még akkor is, amikor Andrae bevallotta, miszerint ő maga találta ki az egészet, az igazhitűek nem voltak hajlandók hinni neki. A felvilágosodás termékeny kor volt arra, hogy a vallási kérdésekre is tudományos válaszokat keressenek, és a rózsakeresztesség tökéletesen beleillett ebbe, mivel a babonát és a tudományt elválasztó keskeny határvonalon egyensúlyozott. Egyaránt magába foglalta a tudományt, a vallást, és az okkult tanokat – az al-kímiát, a mágiát, az egyiptomi miszticizmust, a zsidó kabbalizmust, valamint a keresztény tanításokat –, különleges hangsúlyt fektetve a reinkarnációra.

Az első rózsakeresztesek akkor érkeztek Amerikába, amikor William Penn [Pennsylvania tartomány és későbbi állam alapítója, akinek a demokratikus elvei nagyban hatottak az amerikai alkotmányra is] Pennsylvániába letelepedni hívta Johann Jacob Zimmerman *Chapter of Perfection* nevű szervezetét Németországból. Zimmerman csoportjának a hite szerint Krisztus 1700-ban vissza fog térni a Földre, ezért azután már jó időben, 1694-ben obszervatóriumot építettek a településükön, hogy szemtanúi lehessenek Krisztus Második Eljövetele pontos pillanatának. Jacob és jóslatai balszerencséjére azonban a számítások nem váltak be. Miután nem következett be a Második Eljövétel, a csoport gyorsan feloszlott, és számos egykori tag vándorló remete életmódra tért át.

A modern rózsakeresztesség

Amint a kísérletezés és a tudományos felfedezések teret nyertek, és ahogyan a tudomány és az okkult elkülönült egymástól, a rózsakeresztesség vonzereje megszűnt – olyannyira, hogy az 1700-as évek közepére

igazán döböntött meg senkit, amikor sok évvel később kiderült: az őt őrző zsaruknak tekintélyes kenőpénzt fizettek, hogy másfelé nézzenek. A megvesztegető valószínűleg Frank Costello, a genovai család feje volt. Reles úgy vonult be a történelembe, mint „a kanári, aki énekelni tudott, de repülni nem”. Ennek ellenére az igazságszolgáltatás egy győzelmet azért elkönnyvelhetett, mert amikor Lepke, az állítólag „érinthetetlen” főnök a „Vén Szikrázón” [na találd csak ki, mi az] trónolva végezte be a földi pályafutását, a Gyilkosság Rt. is a történelmi múlt része lett.

A gyűlöletcsoportok orgyilkosai

Bárki, aki öl, egyben gyűlöl is, igaz? Nos, nem egészen. Amint a thugokról és a nindzsákról fent elmondott történetek bizonyítják, egyes titkos társaságok nagyon kevés emocionális töltettel gyilkolnak. Ezzel szemben más titkos társaságok még az érzelmi többlettöltetnél is többel gyilkolnak: a más fajhoz vagy más hithez tartozókkal szembeni elvakult és fanatikus gyűlölettől vezérelten.

A Ku-Klux-Klan lovagjai

A szó szoros értelmében véve a Klan nem orgyilkosok titkos társasága. Vagy legalábbis ezt állítja magáról. Ha megkérdeznéd a Ku-Klux-Klan maradékát, mit csinálnak manapság, azt válaszolnák, hogy csak a fehér fajt védik. Sajnos az igazság az, hogy a Klan túlságosan is sok lövöldözés, robbantás és templomfelgyújtás mögött áll ahhoz, hogy ne érdekeljen ki egy helyet az asszaszinokat és a thugokat is magába foglaló névsorban.

A Ku-Klux-Klan (KKK) sajátosan amerikai intézmény. Vajon azt jelenti-e ez, hogy más országokban nincsenek fajgyűlöleten alapuló titkos társaságok? Egyáltalán nem. Ami azt illeti, a történelem folyamán egész nemzetek jöttek létre fajgyűlölő alapon. A más országok KKK-típusú szervezeteit illetően ennek a résznek a végén találsz egy felsorolást néhány híres szervezetről. Sajnos bőven vannak, volt miből válogatni.

Mégis a tény tény marad, miszerint a Klan sajátos amerikai jelenség, mégpedig több okból. A KKK az amerikai polgárháború folyamánya, amely kezdetben szigorúan az állampolgárok legújabb csoportjára, a „szabad feketékre”, a háború után felszabadított korábbi rabszolgákra koncentrált. Mint egy népmesei sokfejú szörnyeteget, a Klant háromszor is lefejezték, de mindannyiszor visszatért – más arculattal ugyan, mint az előző énje, de mindig ugyanazzal az alapvető gyűlöletüzenettel.

Egyetemi diákszövetségek és titkos társaságok

Az USA-ban az első egyetemi diákszövetség a virginiai Williamsburg-ban alakult meg 1750-ben a William and Mary College kebelén belül. Valószínűleg a latin *Fraternitas, Humanitas, et Cognitio* (Testvériség, Humanitás és Tudás) szavak kezdőbetűi alapján FHC-nek nevezték. Emiatt hamarosan gúnynevet is kapott: a *Flat Hat Club* [Laposkalap Klub] a diákok által azokban az időkben rendszeresen (és nem csupán a diplomaosztó avatási ünnepségeken, mint manapság) viselt négy-szögletű kalapokra utalt. [*Nota bene* ezeket a kalapokat sokszor látni filmekben, például a *Doktor Szősziben*]. A szabadkőműves páholyokhoz igazodva a FHC-nek is voltak titkos kézfogásai, jelszavai, különleges jelvényei, és tagsági igazolványai.

A második legrégebb diákszervezet a *Phi Béta Kappa* volt, amely 1776-ban indult titkos vitakörként a William and Mary College-on. Alapítója egyesek szerint bosszúból hozta létre, mert nem fogadták be a FHC-be. Az alapítók közül sokan szabadkőművesek voltak.

Testvériségek szabadkőműves kapcsolattal

A legtöbb egyetemi testvériség osztozik a szabadkőművességgel bizonyos sajátságokban; ilyen lehet a rituális szertartás, a hűségeskü, a misztikumot vagy titkosságot árasztó aura, magasröptű idealista filozófia, vagy a barátság erős köteléke. Több 20. századi egyetemi diákszövetség viszont kifejezetten szabadkőművesként vagy egyértelmű szabadkőműves kapcsolattal jött létre. Ilyen volt a *Sigma Mű Szigma*, a *Pi Kappa Alfa*, vagy a nevében is árukkodó *Square and Compass* [Vonalzó és Körző]. Utóbbi „hivatalos” szabadkőműves egyetemi testvériséggé alakult és nagy népszerűsége tett szert; a fénykorában 57 helyi szervezete működött, a tagjai között pedig 15 főiskolai és egyetemi rektor is volt.

A Koponya és Csontok Rend

A 2004-es elnökválasztás során George W. Bush republikánus és John Kerry demokrata elnökjelöltet [a jelenlegi amerikai külügyminisztert] egy Yale egyetembei testvériségben, a szándékoltan ijesztő nevű *Koponya és Csontok Rend*ben viselt tagságukról kérdezték. Kerry válasza így hangzott: „Ez titok”, és nyomban témát váltott. Bush válasza is hasonló volt: „Ez olyan titkos, hogy nem beszélhetünk róla.”

Az *al-Kaida*

Egy Oszama bin Laden nevű fiatal idealista szaúd-arábiai milliomos a szovjet csapatok 1979 végi afganisztáni invázióját a hitetlenek iszlám elleni háborúja kezdetének, az ellenük folytatott harcot pedig szent háborúnak (*dzsihad*nak) tekintette. Vagyonának egyáltalán nem jelentéktelen részét arra költötte, hogy muszlim harcosokat vigyen Afganisztánba a Közel- és Közép-Kelet országaiból. Bin Laden fizette ezeknek a harcosoknak, a *mudzsahid*eknek az utaztatását, felfegyverzését és ellátását, akiket ugyanígy fegyverekkel támogatott az USA is. Tíz év elteltével a szovjetek vert seregként távoztak, de bin Laden és *dzsihadistái* maradtak.

A szovjetek távozásával támadt vákuumban még jobban eluralkodott a különféle hadurak között folyó állandó polgárháború, a központi kormány pedig nem volt ura a helyzetnek. 1994-ben a fundamentalista tálibok szereztek meg a hatalmat az országban, és az iszlám jog, a *saria* alapján olyan brutális rémuralmat vezettek be, amit a világ már régen nem látott.

Az 1990-es Öbölháború

1990-ben Szaddám Husszein iraki diktátor lerohanta Kuvaitot, amelynek révén az iraki hadsereg veszélyes közelségbe került a szaúd-arábiai olajmezőkhöz. Bin Laden hazament Szaúd-Arábiába és felajánlotta a *mudzsahid*jei szolgálatait Fahd szaúdi királynak. Ehelyett azonban a király a szövetségesének, az USA-nak és más nyugat-európai haderőknek megadta azt a mindaddig példátlan lehetőséget, hogy katonai erőt állomásoztassanak az iszlám legszentebb helyeinek, Mekkának és Medinának otthont adó szent földön.

A hitetlenek jelenléte az iszlám szent helyeinek közvetlen közelében már túl sok volt a mélyen vallásos bin Laden és fundamentalista hívei vallási érzékenységének. Bin Laden haragja először a szaúdi uralkodócsalád felé fordult. Miután nyilvánosan elítélte a szaúdi monarchia lépését, Szudánba száműzték, és megfosztották szaúdi állampolgárságától. 1996-ban Szudánból is távoznia kellett, az afganisztáni tálibok viszont tárt karokkal fogadták.

A tálibok elszigetelt országgá tették Afganisztánt – csupán Pakisztán, Szaúd-Arábia és az Egyesült Arab Emirátusok ismerte el őket legitim kormányként. Ez az általános elszigeteltség kiváló táptalajjá tette az országot bin Laden terrorista magánhadseregének létrehozására és új tagok toborzására anélkül, hogy a cinkos tálib kormányzat ebben megzavarta volna.

Az *al-Kaida* szervezeti felépítése

1998-ban bin Laden új szervezetet hozott létre *al-Kaida* („A Bázis”) néven azzal a bevallott céllal, hogy a szent háborút kiterjeszti Afganisztán határain kívülre is. Különösen nagyra tartotta a muszlim terrorszervezetek, például a Hezbollah taktikáját.

Üdvözlégység a Családban! Maffia-rituálék

Az évek során rengeteg számárságot firkáltak össze a Maffia rituáléiról és beavatási rítusairól. De ez a rész megmagyarázza a Maffiába való felvétel *valódi* tradicionális rituáléját, amelyre lassanként derült fény az utóbbi ötven év során, amióta Joe Valachi néhány utalást tett rá a kongresszus előtt tett tanúvallomásában. Miután Brazília kiadta Olaszországnak, Tommaso Buscetta több részlettel kiegészítette, amikor elmesélte beavatásának a történetét a szicíliai maffia elleni harc egyik vezéralakjának, Giovanni Falcone vizsgálóbírónak. Kisebb eltérések lehetnek, de a lényeg mind Olaszországban, mind Amerikában ugyanaz.

A dolog neheze nem maga a rituálé, hiszen nem kell memorizálni egy rakás rituális kifejezést és választ. A nehézség abban rejlik, amíg az ember idáig eljut. A jelöltnek általában vérrel kell beszenyeznie a kezét – különösen akkor, ha nem született bele a családba.

Az alábbiakban a beavatás szokásos folyamatát ismertetjük vázlatosan:

1. **A jelöltet vagy *neofitát* (amely a keresztény történelemből vett kifejezés valamely hithez újonnan csatlakozó emberre) egy első-tétített, gyertyákkal megvilágított szobába vezetik, ahol a család feje ünnepélyes csendben ülve fogadja.**
2. **Az időtől és a résztvevőktől függően különböző szimbolikus tárgyakat helyezhetnek el az előtte álló asztalon.**
Ezek a tárgyak a következők lehetnek: egy kés, egy pisztoly, a *don* családja alapítójának a fényképe, vagy más olyan szimbólum(ok), amely(ek)et a családfő fontosnak tart.
3. **A neofitát a Család legalább három „becsület embere” kíséri; közülük a legidősebb emlékezteti: azért hozták be a Család házába, hogy a gyengéket megvédje az erősektől. Nagyon helyes.**
4. **A legidősebb „becsület embere” megsúrja a neofita ujját (vagy időnként a *don* ejti meg a szúrást), majd átad neki egy szentképet, rendszerint egy szentet ábrázoló kártyát.**

A szentet ábrázoló kártya a katolikus egyházban volt népszerű a múlt században. Előlapján a szent arcképe volt látható rendszerint valamelyik régi mester alkotásának reprodukciójaként, a hátlapján pedig a szent élettörténetét lehetett olvasni. Az ujj rituális megsúrása miatt az egész ceremónia elnevezése olykor (a szúr jelentésű igéből képzett) *Punciuto*.

Icke nem csak úgy általában beszél gyíkokról, hanem meg is határozta a Föld feletti uralomra törő hullőfajok hosszú listáját a következőképpen: Szürkék, Barlanglakók, Zizegők, Magas Robotok, Magas Szőkék (!), Elderbarianok (ők csinálják a gabonaköröket), Zebrahüllők, Annunakik (idetartozik a két Bush elnök) és Interdimenzionális Sasquatch [„Nagylábú”, az USA és Kanada északnyugati határvidékének vadonjaiban élő hatalmas humanoid lényre hajazó kreatúra] és így tovább. Szép kis névsor.

Természetesen minél inkább gúny tárgya Icke, annál inkább azt képzelem magáról (a híveivel együtt), hogy valójában ezen hullőféle illuminátusok fortélyainak a leleplezése és a velük kapcsolatos igazság felfedése miatt támadják. És vajon mi lehet annak az oka, hogy azok a hírességek, akiket „leleplezték” mint sátáni csecsemőevő idegen csúszómászókat, sohasem indítottak ellene pert? Hát azért, te kis naiv, mert tényleg három és fél méteres gyíkok, hát nem érted, emberfia!

Diana hercegnő „meggyilkolása”

1997. augusztus 31-én Diana walesi hercegnő, Károly herceg brit trónörökös egykori felesége autóbalesetben életét veszítette Párizsban, a Pont d’Alma alagútban. A hercegnő egy fekete Mercedes S280-asban utazott nagy sebességgel Dodi Al-Fajed társaságában (aki a milliárdos Mohamed Al-Fajed, a londoni Harrods nagyáruház és a párizsi Ritz Szálloda tulajdonosának a fia volt). Az elülő ülésen Trevor-Rees Jones testőr és Henri Paul, a Ritz biztonsági főnöke foglalt helyet. A nagy sebesség oka az volt, hogy az autót vezető Paul le akarta rázni a híres párt autókon és motorkerékpárokon üldöző paparazzók [lesifotósok] hadát. Paul belerohant az alagút egyik tartóoszlopába (éppen a baljóslatú tizenharmadikba), és végül Jones kivételével mindenki belehalt a sérüléseibe.

Csaknem közvetlenül a baleset után Dodi híres apja célzatos állításokkal állt elő, miszerint Dianát az angol Korona gyilkolta meg annak eltitkolására, hogy a pár eljegyezni készül egymást, és a hercegnő terhes volt az egyiptomi barátja gyermekével, márpedig ezt a botrányt a királyi család nem tűrhette. A francia hatósági vizsgálat balesetet állapított meg, amelyet az antidepresszánsok és az elfogyasztott túl sok alkohol hatása alatt álló Henri Paul felelőtlen száguldása okozott (a Franciaországban törvényesen megengedett határérték háromszorosát mérték a vérében).

Al-Fajed nem tágított, és az évek során a legvadabb vádakot bocsátotta szárnyra – azt nem is említve, hogy az excentrikus milliárdos az általa hasonlóan excentrikus húzással megvásárolt, a London egyik jelképének számító, valamikor méltóságteljes Harrods nagyáruházat a Dodi-Diana-